

NEOBVEZNI IZBIRNI PREDMET 8. in 9. razred - NEMŠČINA

Razred:

8. (začetni in nadaljevalni)

9. (začetni in nadaljevalni)

WILLKOMMEN

Pri pouku nemščine učenci usvojijo osnovno besedišče in spoznajo osnove slovnice, prav tako pa razvijajo tudi bralne, pisne, slušne in govorne sposobnosti. Ob tem pa seveda spoznajo še kulturo nemško govorečih dežel, to je Nemčije, Avstrije, Švice in Liechtensteina.

Osrednji cilj pouka nemščine je usposobiti učence za sporazumevanje v nemškem jeziku. To jim bo nedvomno koristilo, saj je nemščina po številu govorcev najbolj razširjen materni jezik v Evropi. Govori ga kar okoli 100 milijonov državljanov Evropske unije.

Potrebno pa je poudariti tudi to, da večina srednjih šol kot drugi tuj jezik ponuja ravno nemščino, tako da bi učencem predznanje nemščine olajšalo učenje, hkrati pa omogočilo, da svoje znanje še nadgradijo.

Cilji neobveznega izbirnega predmeta

V osnovni šoli ima nemščina kot neobvezni izbirni predmet iste splošne cilje kot obvezni izbirni predmet, vendar se uresničujejo z zmanjšano intenzivnostjo. Neobvezni izbirni predmet nemščina se učenci v osnovni šoli učijo po dve uri tedensko

Kaj se bomo učili ?

Obravnavali bomo teme iz vsakdanjega življenja na zelo preprost in igriv način. Nov jezik bodo učenke in učenci spoznavali v sproščenem vzdušju skozi igro. V ospredju bo komunikacija. Naučili se bodo predstaviti ter opisati sebe in prijatelje, znali bodo šteti, črkovati in povedati kar veliko stvari iz vsakdanjega življenja. S pomočjo asociacij, velikokrat skozi gibanje, bodo novo besedišče usvajali v kontekstu.

Zakaj je nemščina tako med obveznimi kot neobveznimi izbirnimi predmeti in kakšna je razlika?

Šola nemščino ponuja v sklopu obveznih ter tudi neobveznih izbirnih predmetov! Zakaj? V preteklih letih, ko se je nemščina izvajala kot obvezni drugi tuji jezik in so se je učili vsi učenci od 7. do 9. razreda, smo bili vajeni, da nemščina ni porabila ur za izbirne predmete. Zdaj, ko programa obvezni drugi tuji jezik ni več in je nemščina med izbirnimi predmeti, lahko njena izbira učencem onemogoči obiskovanje še ostalih izbirnih predmetov. Zato takim učencem, ki bi radi obiskovali nemščino in še kakšen drug izbirni predmet svetujemo, da nemščino izberejo v sklopu neobveznih izbirnih predmetov.

Mentorica: Irena Rimc Voglar

ŠPORT - NEOBVEZNI IZBIRNI PREDMET - 4., 5. in 6. razred

Neobvezni izbirni predmet šport je namenjen učencem in učenkam drugega obdobja in vključuje vsebine, ki morajo biti prisotne v vsakodnevni športni vadbi učencev (teki, skoki, plezanje, akrobatske prvine) ter številne nove vsebine, ki jih ni v rednem procesu pouka športa.

Tako dopolnjuje osnovni program predmeta šport, skupaj pa predstavljata obogateno celoto in pomembno spodbudo za oblikovanje učenčevega dejavnega življenjskega sloga.

SPLOŠNI CILJI:

Učenec bo s pomočjo kakovostne, dovolj intenzivne in varne športne vadbe izboljšal svojo gibalno kompetentnost, tako da bo:

- ustrezno gibalno učinkovit glede na svoje značilnosti in stopnjo biološkega razvoja;
- usvojil nekatere nove spretnosti in znanja, ki mu bodo omogočala varno in odgovorno sodelovanje v različnih športnih dejavnostih pri pouku in v prostem času;
- razumel pomen vsakodnevnega gibanja in športa ter njihovih vplivov na oblikovanje dejavnega življenjskega sloga.

OPERATIVNI CILJI IN VSEBINE:

Na podlagi razvojnih potreb učencev tega starostnega obdobja, program vsako leto vključuje dejavnosti treh sklopov, katerim učitelj glede na razpoložljivost ur nameni tretjino časa.

TEORETIČNE VSEBINE:

- pomen dejavnega življenjskega sloga za zdravje in dobro počutje;
- pomen gibanja in ustrezne športne dejavnosti, higiene, uravnotežene prehrane in počitka za dobro počutje in zdravje;
- odzivanje organizma na povečan napor (potenje, pospešeno dihanje, povečan srčni utrip idr.);
- načela varne športne vadbe, posebno še pri gibanju v naravi po različnih terenih, nevarnosti pri vadbi nekaterih športov;
- športno oblačilo s higienskega, termoregulacijskega, estetskega in varnostnega vidika;
- športno obnašanje pri športni vadbi;
- pomen varovanja okolja.

DEJAVNOSTI TREH SKLOPOV IN PRAKTIČNE VSEBINE:

1) Športne dejavnosti, usmerjene predvsem v razvoj splošne (aerobne) vzdržljivosti:

- teki, plavanje in druge dejavnosti v vodi, dejavnosti na snegu in nordijska hoja in tek.

2) Športne dejavnosti, usmerjene predvsem v razvoj koordinacije gibanja, ravnotežja, natančnosti in ustvarjalnosti:

- hokejske igre, igre z loparji, ravnotežne spretnosti, ples, žogarija in cirkuške spretnosti.

3) Športne dejavnosti, usmerjene predvsem v razvoj različnih pojavnih oblik moči:

- skoki, borišni športi in plezanja.

Količina ponujenih oz. realiziranih posameznih športnih dejavnosti je odvisna od razreda (4., 5. ali 6. razred) in posameznega sklopa z navedenimi praktičnimi vsebinami.

Nosilka: Asja Omerzu

NEOBVEZNI IZBIRNI PREDMET 4., 5. in 6. razred - TEHNIKA

Razred: 4. - 6. razred

Učenci bi pri predmetu tehnika skozi praktični pouk raziskovali in odkrivali veščine konstruiranja in izdelovanja zanimivih izdelkov iz različnih materialov.

Spoznali bi tudi delovanje in varnega rokovanja z orodji. Končni izdelki bodo zelo zanimivi in uporabni. Učenci pa bodo skozi ure lahko realizirali tudi lastne ideje in načrte pod vodstvom učitelja. Pouk bo v celoti orientiran praktično in dinamično zato lepo vabljeni k pouku tehnike.

Nosilec predmeta: Alojz Blažič

NEOBVEZNI IZBIRNI PREDMET 4., 5. in 6. razred - RAČUNALNIŠTVO

V današnji družbi ima računalništvo pomembno vlogo, saj je vključeno v vsa področja našega življenja. Da bi bili v tej družbi uspešni, moramo razumeti delovanje informacijsko komunikacijskih tehnologij in konceptov, na katerih temelji tehnologija. Neobvezni izbirni predmet seznanja učence z različnimi področji računalništva.

Predmet ne temelji na spoznavanju dela s posameznimi programi, ampak učence seznanja s temeljnimi računalniškimi koncepti in procesi. Učenci se pri računalništvu seznanjajo s tehnikami in metodami reševanja problemov in razvijajo algoritmičen način razmišljanja, spoznavajo omejitve računalnikov in njihov vpliv na družbo. Način dela pri predmetu spodbuja ustvarjalnost, sodelovanje in poseben način razmišljanja ter delovanja.

S spoznavanjem računalniških konceptov in razvijanjem postopkovnega načina razmišljanja učenci pridobivajo znanja, spretnosti in veščine, ki so veliko bolj trajni kot hitro razvijajoče se tehnologije. Ta znanja so neodvisna od tehnologij. Znanja, ki jih pridobijo učenci pri tem predmetu, so prenosljiva ter uporabna na vseh področjih človeških dejavnosti. Učencem bodo koristila tudi pri drugih predmetih in v poznejšem življenju.

Nosilka predmeta: Metka Krošelj Molan

NEOBVEZNI IZBIRNI PREDMET 4., 5. in 6. razred - UMETNOST

Pri izbirnem predmetu umetnost, učenci z izkušenjskim učenjem pridobivajo elementarne izkušnje na različnih umetniških področjih.

Učenci se skozi raznolike ustvarjalne aktivnosti v razredu, predvsem pa na prostem, izražajo na različne načine in spoznavajo sebe v odnosu do okolja ter pri tem osebno rastejo.

Skozi praktično delo razvijajo sposobnosti, spretnosti in znanja na umetniških področjih:

FILM: uvajanje v osnove filmskega jezika (ustvarjanje krajših filmov)

GLASBENA USTVARJALNOST: glasbena produkcija (zvočni eksperimenti, oblikovanje glasbenih vsebin)

GLEDALIŠKA DEJAVNOST: izdelava scenografije, igra

LIKOVNA USTVARJALNOST: tradicionalne tehnike, podkrepljene s komunikacijsko tehnologijo

LITERARNA USTVARJALNOST: spodbujanje naklonjenosti branju, ustvarjanje lastnih besedil

PLES: vaje ustvarjalnega gibanja (poudarek je v gibanju na prostem)

Aktivnosti na različnih umetniških področjih se med ves čas smiselno seboj povezujejo.

Učenci sodelujejo pri šolskih produkcijah, dogodkih, projektih in proslavah, skozi različne načine umetniškega izražanja.

Predmet umetnost učence vzgaja za kakovostno preživljanje prostega časa. Učence usmerja v aktivno kulturno-umetniško izražanje in javno predstavitev le-tega, kar je za učenca spodbuda za nadaljnje učenje in umetniško raziskovanje.

Nosilka predmeta: Urška Jekler

NEOBVEZNI IZBIRNI PREDMET 4., 5. in 6. razred - FRANCOŠČINA / 70ur/

1. OPREDELITEV PREDMETA IN SPLOŠNI CILJI (povzeto iz Učnega načrta)

Pouk drugega tujega jezika kot neobveznega izbirnega predmeta¹ je prispevek k večjezičnosti in razumevanju večkulturnosti tako v lastnem okolju kot v Evropi in zunaj njenih meja. Pouk drugega tujega jezika je namreč že po svoji naravi medkulturni pouk – povezovalac med različnimi kulturami. Razvijanje sporazumevalne zmožnosti v drugem tujem jeziku v okviru posameznikove ali družbene večjezičnosti pomeni dviganje jezikovne zavesti (tudi pri prvem jeziku in prvem tujem jeziku) in spodbujanje medkulturnega sporazumevanja, kar omogoča medkulturni dialog, kakovostnejše sobivanje in medsebojno spoštovanje.

Uvedba drugega tujega jezika v osnovno šolo kot neobveznega izbirnega predmeta daje vsem učencem² osnovnih šol v Sloveniji možnost učenja drugega tujega jezika v okviru formalnega osnovnošolskega izobraževanja in tako zagotavlja socialno pravičnejšo družbo. Je dodatna možnost za medkulturno zблиževanje v raznoliki večjezični skupnosti in izziv za razumevanje drugačnosti. S poudarjanjem te drugačnosti in primerjanja z lastno kulturo učenec krepi narodnostno identiteto ter usvaja in ponotrani posebnosti prvega jezika.

2. SPLOŠNI CILJI

Učenec se pri pouku drugega tujega jezika sistematično usposablja za osnovno sporazumevanje s tujimi govorniki v vsakdanjih okoliščinah, se uvaja za uporabo tega jezika pri pridobivanju podatkov iz pisnih in drugih virov. Pri pouku zato postopno razvija sporazumevalno jezikovno zmožnost, ki je sestavljena iz:

- jezikovnih zmožnosti: leksikalna, slovnična, semantična, fonološka, pravopisna in pravorečna zmožnost;
- sociolingvistične zmožnosti: jezikovni označevalci družbenih odnosov, vljudnostne konvencije in razlike v jezikovnih registrih;
- pragmatičnih zmožnosti: diskurzna in funkcijska zmožnost (sposobnost tvorjenja in oblikovanja besedil, govornih dejanj in interakcijskih izmenjav).

Sporazumevalna jezikovna zmožnost učenca se udejanja z izvajanjem različnih sporazumevalnih jezikovnih dejavnosti in strategij, t. i. sprejemniške, tvorbu, interaktivne in posredovalne dejavnosti in strategije.

Sporazumevalne jezikovne dejavnosti potekajo znotraj določenih področij družbenega življenja oz. domen. Te so:

- javna domena, npr. javne ustanove in njihove službe, javne dejavnosti, odnosi z mediji itd.,
- zasebna domena, npr. zasebne družabne dejavnosti, družinski odnosi itd.,
- izobraževalna domena, npr. dejavnosti v okviru učnega procesa,
- poklicna domena, npr. dejavnosti, vezane na opravljanje poklica.

Sporazumevalno zmožnost razvijamo s pomočjo sporazumevalnih dejavnosti in opravil (npr. branje navodil, telefonski pogovor, gledanje filma, reševanje križanke, predavanje).

Sporazumevalne dejavnosti in opravila so raznovrstni in na različnih ravneh kompleksnosti, ki v različni meri vključujejo jezikovne dejavnosti (sprejemanje, tvorjenje, interakcija ali posredovanje). Te izhajajo iz besedil, ki jih poslušamo ali beremo. Uspešnost izvedbe opravil je odvisna od uporabe ustreznih učnih strategij in okoliščin izvedbe opravil.

3. OPERATIVNI CILJI IN VSEBINE

V prvem obdobju se tuji jezik tesno povezuje s cilji, vsebinami in dejavnostmi učencev pri drugih predmetih. V tem poglavju so navedeni cilji za razvijanje sporazumevalne (jezikovne)

zmožnosti/spretnosti, nekateri cilji drugih predmetnih področij, ki jih lahko uresničujemo pri tujem jeziku, in nekatere predlagane vsebine.

Učenci si pridobijo prvo znanje o svetu z maternim/prvim jezikom, medtem ko ga tuji jeziki širijo in spodbujajo učence k bolj kompleksnemu razmišljanju. Glavno merilo za izbiro tem pri pouku tujega jezika so vsebine nejezikovnih predmetov v prvem obdobju, medtem ko se z ustreznim jezikovnim vnosom razvijajo hkrati tudi jezikovne strukture. Učenci izkusijo, razumejo in uporabijo jezik v kontekstu simuliranih situacijah in medsebojni komunikaciji. Glavni poudarek je na poslušanju in govorjenju, še posebno v prvem in drugem razredu, hkrati pa se vključujeta tudi branje in pisanje kot podporni zmožnosti/spretnosti v tem obdobju. Pomensko ustrezna raba jezika v razredu pomaga učencem razviti nove učne strategije kot tudi preizkušanje in nadaljnji razvoj poznanih strategij. Verbalni (npr. izgovarjava, ritem in intonacija) kot tudi neverbalni elementi komunikacije igrajo pomembno vlogo pri jezikovni rabi in jih je treba nenehno vključevati v pouk.

3.1 Operativni cilji (sprejemniške dejavnosti)

Pri sprejemanju besedil (poslušanju, branju) v tujem jeziku učenci razberejo:

- sporočilo oz. osrednjo misel besedila z znano temo,
- določene podatke in podrobnosti,
- stališča in odnose.

Pri sprejemanju besedil učenci razvijajo zmožnost slušnega in bralnega razumevanja. Kot poslušalci sprejemajo govorjeno besedilo (enega ali več govorcev), kot bralci pa ga sprejemajo v pisni obliki. Pri nekaterih dejavnostih ga sprejemajo prek obeh prenosnikov hkrati, vidnega in slušnega, npr. pri ogledu filma v tujem jeziku s podnapisi v tujem jeziku. Učenci poslušajo in berejo z različnimi nameni, kot so učenje jezika, pridobivanje podatkov, navodil in priporočil, kritično razmišljanje, za zabavo itd. Vhodna besedila so na začetni stopnji zelo preprosta, prilagojena, kasneje so izvirna, nekoliko zahtevnejša in daljša. Na vhodno besedilo se učenci odzivajo skladno z doseženo ravni znanja ciljnega jezika: nebesedno, s posameznimi besedami, besednimi zvezami ali kratkimi povedmi, s kratkimi odgovori na vprašanja, s povzemanjem vsebine besedila ali z interpretacijo besedila. Pred odzivom na prebrano oz. poslušano besedilo učenec uporablja strategije sprejemanja, s katerimi zazna okoliščine (sobesedilo), priključuje v spomin védenja o obravnavani temi, razbere sobesedilne in jezikovne informacije.

3.2 Operativni cilji (interaktivne dejavnosti)

Učenci se govorno in pisno sporazumevajo o znani temi v predvidljivih okoliščinah.

Interaktivne dejavnosti so dejavnosti sporazumevanja med sporočevalcem in prejemnikom sporočila. Govorno in pisno sporazumevanje združujeta zmožnosti in spretnosti sprejemanja in tvorjenja besedil, ki učencu omogočajo ustrezno odzivanje v predvidljivih in manj predvidljivih okoliščinah. Pri sporazumevanju so učenci lahko tudi jezikovni posredniki (mediatorji) med govorcami, ki se neposredno ne razumejo. Učenci pri sporazumevanju prevzemajo različne sporazumevalne položaje za različne sporočilne namene. Učenci v vlogi sporočevalcev ali jezikovnih posrednikov (mediatorjev) upoštevajo sporazumevalno sobesedilo (ali okoliščino), prejemnika, prenosnika sporočanja, sporočilni namen, temo, stopnjo obvladovanja ciljnega jezika in stopnjo poznavanja kulturnih posebnosti pri sporočanju v tem jeziku. Pri tem je ključnega pomena razvijanje kompenzacijskih strategij in sposobnosti medosebnega sodelovanja, ki preprečuje morebitne nesporazume (prositi za ponovitev povedi, dodatna pojasnila, opravičiti se itd.). Interaktivne dejavnosti (običajno so to neposredni pogovori) vključujejo tudi nejezikovno sporazumevanje, npr. kazanje s prstom, pogledom, z gibom glave, govorica telesa, kakovost in višina glasu itd.

3.3 Operativni cilji (tvorbne dejavnosti)

Učenci tvorijo zelo preprosta pisna in govornjena besedila v tujem jeziku, v katerih:

- se predstavijo in predstavijo druge,
- opišejo sebe, predmet, žival, kraj, pojav, načrte za prihodnost, svojo izkušnjo,
- preoblikujejo dano besedilo (spreminjajo osebe, kraj dogajanja, spremenijo konec zgodbe itd.).

Pri tvorjenju besedil učenci razvijajo govorno in pisno zmožnost. Pri govornem sporočanju tvorijo besedilo (izhodno besedilo), ki je namenjeno enemu ali več poslušalcem (javnosti). Govorno zmožnost učenci razvijajo pri dejavnostih, kot so glasno branje, poročanje po zapiskih, opisovanje, pripovedovanje, razlaganje, igra vlog, petje, spontano govorjenje in izražanje stališč (višja raven). Zmožnost pisnega sporočanja učenci razvijajo s tvorbo besedila, ki je namenjeno določenemu prejemniku. Na začetni stopnji učenja učenci pretežno dopolnjujejo ali povezujejo posamezne povedi v preprosto besedilo, pozneje pa zmorejo tvoriti tudi raznovrstna krajša besedila.

3.4 Sporazumevalne dejavnosti drugega tujega jezika v drugem vzgojno-izobraževalnem obdobju

V drugem vzgojno-izobraževalnem obdobju so v ospredju sprejemniške in interaktivne dejavnosti, medtem ko tvorbnosti omejujemo na tvorjenje preprostega besedila na podlagi vzorca, kratkega opisa ob slikovnem ponazorilu. Tudi pisanje omejujemo le na zapis posameznih preprostih besednih zvez in stavkov. V učenčevih pisnih izdelkih so pogoste pravopisne in druge jezikovne napake, ki jih učitelj dopušča, saj je pomembno, da je dosežen sporočilni namen.

Učiteljeva pričakovanja glede učenčevega napredovanja naj bi bila glede na položaj drugega tujega jezika kot neobveznega izbirnega predmeta stvarna, fleksibilna in prilagojena pristopu.

Na začetni stopnji se učenci učijo celostno, po načelih zgodnjega učenja. Učne vsebine so ustrezne njihovi starosti ter se navezujejo na nejezikovne predmete v tem obdobju, so raznolike, se nadgrajujejo ter se usklajujejo z vsebinami drugih predmetov v predmetniku, kot so npr. načini bivanja, vremenski pojavi, moj kraj, nakupovanje itd.

4. UČNA GRADIVA IN PRIPOMOČKI

- Učbeniški komplet Et toi
- Plakati
- Slikovni slovar
- Cd/dvd
- brezplačne spletne vsebine
- Učenci potrebujejo: zvezek, pisala

5. UČNE OBLIKE IN METODE DELA:

Učne oblike	Učne metode
frontalna skupinska delo v dvojicah individualna	razlaga pogovor didaktične vaje poslušanje igra vlog delo z računalnikom

6. PREDVIDEN RAZPORED TEMATSKIH SKLOPOV

Predstavitev sebe	
Ime, priimek, starost	Zunanji deli telesa
(številke od 1 do 20), spol, moj svet	
Odnosi	
Vljudno obnašanje;	Voščila
fraze: oprosti, prosim, hvala;	
Skupnosti	
Družina: najožji družinski člani sorodstvene povezave (mati, oče, brat, sestra)	Družinski člani in sorodstvene povezave (stari starši, otrok)
	Praznovanja (božič, novo leto)
Življenjska okolja	
Gozd	Vrt
Kmetija	Rastline: vrtnine in poljščine
Učilnica, šolski pripomočki	Športni pripomočki
	Letni časi, temperaturne spremembe v letnih časih
	Najpogostejša oblačila
Pojmi, razmerja	
Prostorske predstave	Orientacija v prostoru Lastnosti stvari: velikost
	Pogosta prevozna sredstva (kolo, avto, avtobus, vlak)

7. INFORMACIJSKA TEHNOLOGIJA

Razvita digitalna zmožnost ne prispeva le k razvoju znanja, temveč tudi k ustvarjanju novih načinov razmišljanja, hkrati pa pripravlja in vzgaja mlade za življenje v sodobni informacijski družbi.

Učenci pri pouku tujega jezika razvijajo digitalno zmožnost na način, da je uporaba informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) v podporo ciljem pouka. Tako učenci pri pouku jezikov razvijajo zmožnosti:

- iskanja in zbiranja podatkov ter informacij,
- komuniciranja in sodelovanja na daljavo v okviru (omejene) jezikovne zmožnosti,
- varne rabe ter upoštevanja pravnih in etičnih načel uporabe informacijske in komunikacijske tehnologije.

Z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije pri pouku prvega tujega jezika v spodbujamo:

- zmožnost sporazumevanja v tujem jeziku (z uporabo spletnih storitev za komuniciranje, kot so npr. socialna omrežja),
- razvijanje medkulturne zmožnosti (učenci se z glasbo in videoposnetki soočajo z izvirnimi okoliščinami, spoznavajo kulturo, običaje, navade, nebesedno komunikacijo drugih kulturnih skupnosti itn.),
- besedno, glasovno in vizualno ustvarjalnost učencev (npr. izdelava stripov, slikanje in risanje s pomočjo računalniških programov),
- objavljanje izdelkov učencev (grafično, slikovno, zvočno, večpredstavno).

Vključevanje informacijske in komunikacijske tehnologije v pouk je smiselno le, če ta prispeva k lažjemu razumevanju učnih vsebin, ohranjanju motivacije za učenje in izboljšanju učnih rezultatov. Učitelj naj pri načrtovanju pouka razmisli o prednostih, ki jih prinaša informacijska in komunikacijska tehnologija, opredeli cilje, učno vsebino, načine preverjanja znanja in zmožnosti ter izbere primerno učno in programsko okolje.

Učiteljica: Nika Ogorevc